

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 51

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 ianuarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
26. — Hotărâre pentru actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Instituției Prefectului — Județul Brașov din subordinea Ministerului Afacerilor Interne	2
27. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare al Ministerului Economiei pe anul 2023	3–5
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
13. — Decizie privind numirea unor membri ai Consiliului consultativ pentru dezvoltare durabilă și pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 372/2021 privind numirea membrilor Consiliului consultativ pentru dezvoltare durabilă	5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
6.451/2022. — Ordin al ministrului educației privind constituirea și utilizarea fondului pentru finanțarea situațiilor speciale care nu pot fi integrate în formula de finanțare a instituțiilor de învățământ superior de stat, pentru anul 2023	6–7
121. — Ordin al ministrului sănătății pentru completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant	7
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 78 din 28 noiembrie 2022 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	8–15

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru actualizarea valorii de inventar și a datelor de
identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului
și în administrarea Instituției Prefectului — Județul Brașov
din subordinea Ministerului Afacerilor Interne**

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și a datelor de identificare a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Instituției Prefectului — Județul Brașov din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 11 ianuarie 2023.

Nr. 26.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Instituției Prefectului — Județul Brașov
din subordinea Ministerului Afacerilor Interne pentru care se actualizează valoarea de inventar și datele de identificare**

Nr. de inventar M.F. și codul de clasificare	Denumirea și adresa	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Valoarea de inventar actualizată — lei —	Situația juridică		Tipul bunului
				Baza legală a majorării valorii de inventar	În administrare/ concesiune	
156247 8.29.13	Sediu administrativ Construcție și teren 64-50 Municipiul Brașov, Str. Turmului nr. 13, județul Brașov	Suprafață construită = 1.011 mp; Suprafață construită desfășurată = 3.105 mp; Regim de înălțime: S + P + 2E; Suprafață teren = 1.450 mp; CF: 118794	Valoare totală imobil: 8.573.156 Valoare clădire: 7.668.898 Valoare teren: 904.258	Raport de evaluare nr. 22.015/ 14.04.2022	În administrarea Instituției Prefectului — Județul Brașov din subordinea Ministerului Afacerilor Interne CUI: 4384168	Imobil

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare al Ministerului Economiei pe anul 2023

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 121/2021 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, al art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2014 privind stabilirea unor măsuri de eficientizare a activității de privatizare pentru dezvoltarea în condiții de profitabilitate a activității operatorilor economici cu capital de stat, pentru exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar a statului la anumiți operatori economici, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 123/2015, cu modificările ulterioare, al art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2019 privind reorganizarea Ministerului Economiei în scopul exercitării drepturilor și îndeplinirii obligațiilor ce decurg din calitatea de acționar a statului la anumiți operatori economici, precum și pentru modificarea unor acte normative, al art. 51 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2006 privind înființarea Fondului național de dezvoltare, aprobată prin Legea nr. 186/2008,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare al Ministerului Economiei pe anul 2023, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Economiei reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Florin Marian Spătaru

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

MINISTERUL ECONOMIEI

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
afereant activității de privatizare pe anul 2023

mii lei

Titlu	Articol	Capitol	Denumire indicatori	Prevederi an 2023
30			VENITURI - TOTALE, din care :	61.717
			I. Venituri curente	61.628
			Venituri nefiscale	61.628
	30.10		Venituri din proprietate	61.628
		30.10.50	Alte venituri din proprietate	61.628
			II. Venituri din capital	89
39	39.10		Venituri din valorificarea unor bunuri	89
		39.10.04	Venituri din privatizare	89
			CHELTUIELI -TOTAL, din care:	61.717
	87.10	87.10.50	Alte actiuni economice	61.717
20			Cheltuieli curente, din care:	61.717
			Titlul II Bunuri si servicii, din care:	6.036
	20.30		Alte cheltuieli	
		20.30.30	Alte cheltuieli cu bunuri si servicii, din care:	6.036
		20.30.30	Cheltuieli administrare, privatizare	6.036
		20.30.30.1	Cheltuielile legate de plata onorariilor pentru consultanți, agenți de privatizare sau firme de avocatură și cele pentru pregătirea și realizarea privatizării societăților comerciale, din care:	1.000
		20.30.30.1.1	Anunțuri publicitate internă și internațională privind oferta de vânzare, selecție intermediar/consultant	75
		20.30.30.1.2	Onorarii firme de avocatură	300
		20.30.30.1.3	Onorarii intermediari oferte publice/consultanți privatizare	375
		20.30.30.1.4	Alte cheltuieli pentru realizarea administrării, pregătirea și realizarea privatizării, inclusiv taxe ASF	250
		20.30.30.2	Cheltuielile pentru rapoarte de evaluare în procesul de privatizare și postprivatizare pentru expertize, cauțiuni, evaluări în litigii, onorarii executori judecătorești, documentații pentru obținerea avizului de mediu, precum și alte asemenea cheltuieli	400
		20.30.30.3	Costurile implicate de dizolvarea voluntară și lichidarea societăților comerciale	2.100
		20.30.30.4	Cheltuieli destinate cofinanțării proiectelor PHARE	0
		20.30.30.5	Cheltuieli legate de sumele cu care instituțiile publice implicate participă la majorarea capitalului social al unor societăți comerciale în cazurile prevăzute de lege	1.000
		20.30.30.6	Sume plătite efectiv cumpărătorilor , reprezentând daune suportate de institutia publica implicata ca urmare a garantiilor acordate de aceasta in contractele de vanzare - cumparare de actiuni si / sau cheltuieli efectuate pentru combaterea ori stingerea pretentiilor formulate de cumpărător, precum și despăgubirile acordate potrivit art. 27-29 din Legea nr.137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare	0
		20.30.30.7	Cheltuieli legate de plata serviciilor unor experți independenți , specializați în recrutarea resurselor umane , în vederea aplicării O.U.G. nr. 109/2011 privind guvernanta corporativă a întreprinderilor publice, cu modificările aduse prin Legea nr. 111/2016	658
		20.30.30.8	Cheltuieli legate de plata serviciilor consultantilor în vederea elaborării de strategii de dezvoltare pe termen mediu și lung, precum și soluții de reformă referitoare la evoluția domeniilor de activitate proprii	0
		20.30.30.9	Cheltuieli legate de elaborarea de strategii, studii și sinteze referitoare la evoluția și la ajustarea structurală a industriei	0

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		20.30.30.10	Cheltuieli cu înființarea, în condițiile legii, în numele statului, de societăți cu capital de stat	480
		20.30.30.11	Cheltuieli legate de evaluări, studii de fezabilitate necesare, precum și alte costuri legate de administrare și valorificarea activelor funcționale preluate, în numele statului, în condițiile legii	398
	55.01		Alte transferuri	55.681
		55.01.20	Varsaminte din privatizare în contul general al trezoreriei statului	55.681
			EXCEDENT/DEFICIT(I-II)	0
			Informații privind transferul către bugetul de stat	84.499
			Dividende	30.000
			Dobânzi penalizatoare aferente dividendelor	0
			Penalități majorări de întârziere	4.904
			Creanța de recuperat cf. sentinței nr. 7278/2012 reprezentând sprijin financiar acordat de minister S. ROMPLUMB SA Baia Mare	49.202
			Disponibil constituit cf. OUG nr. 169/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 380/2002, rambursat de către Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 234/2009	393

Informații privind disponibilul din cont

1. Disponibil la începutul perioadei	3.018
2. Disponibil constituit în cursul anului	0
3. Disponibilul rambursat de Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 234/2009	7.597
4. Vărsăminte în contul general al trezoreriei statului din disponibilul încasat de la Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 234/2009	7.597
5. Total disponibil la sfârșitul anului, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2014, cu modificările și completările ulterioare (1+2+3-4)	3.018

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind numirea unor membri ai Consiliului consultativ pentru dezvoltare durabilă
și pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 372/2021 privind numirea membrilor
Consiliului consultativ pentru dezvoltare durabilă**

Având în vedere propunerea formulată de consilierul de stat coordonator al Departamentului pentru dezvoltare durabilă prin Adresa nr. 07/LB din 9 ianuarie 2023,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (2) și (5) din Hotărârea Guvernului nr. 114/2020 privind constituirea Consiliului consultativ pentru dezvoltare durabilă,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Se constată încetarea calității de membru al Consiliului consultativ pentru dezvoltare durabilă a doamnei Simona Bara și a domnului Gheorghe Zaman, ca urmare a decesului.

(2) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Toma Valentin-Veron și domnul David Cristian se numesc în calitate de membri ai Consiliului consultativ pentru dezvoltare durabilă pentru un mandat de trei ani.

Art. 2. — La anexa Deciziei prim-ministrului nr. 372/2021 privind numirea membrilor Consiliului consultativ pentru dezvoltare durabilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 1 iulie 2021, punctele nr. 4 și 20 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„4.	Toma Valentin-Veron
.....	
20.	David Cristian”

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 17 ianuarie 2023.
Nr. 13.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN

privind constituirea și utilizarea fondului pentru finanțarea situațiilor speciale care nu pot fi integrate în formula de finanțare a instituțiilor de învățământ superior de stat, pentru anul 2023

Luând în considerare:

- Adresa nr. 2.956 din 28 noiembrie 2022 a Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Superior, înregistrată la Ministerul Educației cu nr. 756/GP din 5 decembrie 2022;
- Referatul de aprobare nr. 400/DGIU din 13.12.2022 în vederea emiterii prezentului ordin, având în vedere că Ministerul Educației asigură finanțarea de bază pentru universitățile de stat, prin granturi de studii calculate pe baza costului mediu per student echivalent, per domeniu, per cicluri de studiu și per limbă de predare, luând în considerare riscurile ca un eveniment sau o acțiune să afecteze negativ capacitatea unei instituții de învățământ superior de stat de a-și atinge scopul și obiectivele stabilite în activitatea didactică și de cercetare, pentru a valorifica oportunitățile de dezvoltare care apar în activitatea didactică și de cercetare și pentru a face față unor situații speciale sau neprevăzute, pentru susținerea digitalizării proceselor din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat, în temeiul:
 - art. 11, art. 205 alin. (7) și al art. 222 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare;
 - art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Anual, din suma alocată în bugetul național pentru finanțarea instituțională a universităților se constituie un fond distinct pentru finanțarea situațiilor speciale care nu pot fi integrate în formula de finanțare, denumit în continuare FSS.

(2) Cuantumul procentual al FSS se stabilește prin metodologia de alocare a fondurilor bugetare pentru finanțarea de bază și finanțarea suplimentară a instituțiilor de învățământ superior de stat din România, aprobată anual prin ordin al ministrului educației.

Art. 2. — (1) FSS se utilizează pe parcursul anului financiar pentru care s-a constituit.

(2) FSS este la dispoziția ministrului educației și se repartizează instituțiilor de învățământ superior de stat care solicită sprijin pentru finanțarea situațiilor speciale care presupun cheltuieli urgente sau neprevăzute, apărute în timpul exercițiului bugetar și care nu au fost cuprinse în bugetul inițial.

(3) Sumele alocate din FSS instituțiilor de învățământ superior de stat pot fi folosite pentru:

a) asigurarea resurselor necesare instituțiilor de învățământ superior pentru organizarea/desfășurarea unor activități ocazionale (conferință, simpozion, workshop) de interes național, programate de către Ministerul Educației, denumit în continuare MEd, sau de către instituțiile de învățământ superior, în scopul dezvoltării activităților didactice și de cercetare;

b) susținerea acțiunilor desfășurate de instituțiile de învățământ superior pentru dezvoltarea internaționalizării: participarea la proiecte educaționale și de cercetare comune cu universități de prestigiu; susținerea în afara granițelor țării de cursuri de limbă, cultură și civilizație românească în sprijinul etnicilor români care doresc să studieze în România; participarea la târguri și expoziții internaționale de educație;

c) susținerea implicării instituțiilor de învățământ superior în acțiuni cu participarea studenților/pentru studenți, menite să contribuie la creșterea calității și prestigiului învățământului superior din țara noastră;

d) finanțarea unor situații speciale care contribuie la atingerea țintelor europene stabilite pentru dezvoltarea spațiului european al educației (2021—2030);

e) asigurarea resurselor necesare pentru susținerea studenților pentru participarea la conferințe internaționale, la concursuri profesionale internaționale și la festivaluri artistice;

f) suport pentru asigurarea sustenabilității proiectelor de cercetare ale universității, prin susținerea salarială pe timp limitat a personalului implicat în activități de cercetare, după încheierea finanțării acelor proiecte;

g) asigurarea, în timpul exercițiului financiar, a finanțării acelor cheltuieli cu caracter neprevăzut și de urgență care nu au fost cuprinse în bugetul inițial. Pentru a solicita obținerea de fonduri în baza prezentei litere, consiliul de administrație va adopta o decizie prin care va justifica temeinic motivele neprevăzute și de urgență și cauzele care au determinat lipsa de prevedere;

h) cofinanțarea proiectelor dedicate dezvoltării și consolidării de rețele universitare europene;

i) asigurarea resurselor necesare pentru susținerea domeniilor din cadrul instituțiilor de învățământ superior care sunt cuprinse în clasamentul internațional de clasificare și ierarhizare Academic Ranking of World Universities 2022 (<http://www.shanghairanking.com/>);

j) susținerea implicării instituțiilor de învățământ superior în parteneriate strategice pe direcțiile prioritare ale MEd, inclusiv pentru proiecte naționale cu rol de fundamentare și implementare a politicilor MEd, studii și analize-suport;

k) susținerea digitalizării activităților din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat.

Art. 3. — (1) Pentru a fi accesate sume din FSS:

a) universitățile transmit o cerere MEd prin care solicită finanțare din FSS, în care se precizează tipul de sprijin solicitat [conform art. 2 alin. (3) lit. a)—k)], cu justificarea și

estimarea/fundamentarea sumei solicitate, precum și informații despre sumele primite în ultimii doi ani financiari, după caz;

b) Direcția generală învățământ universitar analizează cererea, conform criteriilor de acordare a finanțării din FSS stabilite prin prezentul ordin și în funcție de prioritățile strategice naționale fixate de MEd, și propune suma care poate fi alocată din FSS pentru fiecare solicitare de finanțare;

c) ministrul educației aprobă/respinge propunerea Direcției generale învățământ universitar privind suma care poate fi alocată din FSS pentru fiecare solicitare de finanțare.

(2) Sumele alocate din FSS sunt considerate venituri proprii ale instituțiilor de învățământ superior de stat și sunt prevăzute în contractele de finanțare instituțională.

(3) Categoriile de cheltuieli pentru care pot fi utilizate sumele alocate din FSS sunt cele prevăzute de legislația în vigoare pentru finanțarea de bază.

(4) Instituțiile de învățământ superior de stat își asumă răspunderea pentru corectitudinea datelor transmise/furnizate Ministerului Educației.

(5) Sumele nerepartizate până la sfârșitul anului se distribuie în conformitate cu prevederile metodologiei de alocare a

fondurilor bugetare pentru finanțarea de bază și finanțarea suplimentară a instituțiilor de învățământ superior de stat.

Art. 4. — Instituțiile de învățământ superior de stat cărora li se repartizează pe baza contractului instituțional de finanțare fonduri pentru situațiile speciale, la solicitarea acestora, vor depune la finele anului financiar, la Direcția generală învățământ universitar, o situație justificativă privind utilizarea acestor fonduri și vor publica pe site-ul universității un raport sintetic.

Art. 5. — (1) Ministerul Educației notifică, verifică și/sau controlează instituțiile de învățământ superior de stat privind utilizarea sumelor în concordanță cu scopul pentru care au fost alocate.

(2) Anual, MEd publică pe site-ul propriu un raport cu privire la utilizarea FSS pentru anul financiar anterior, cu indicarea solicitărilor acceptate, precum și a celor respinse.

Art. 6. — Direcția generală învățământ universitar, Direcția generală economică din Ministerul Educației și instituțiile de învățământ superior de stat vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 22 decembrie 2022.
Nr. 6.451.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant

Văzând Referatul de aprobare nr. AR/957/2023 al Direcției generale asistență medicală din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile titlului VI — Efectuarea prelevării și transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — În anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 322 din 14 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare, după punctul 84 se introduc două noi puncte, punctele 85 și 86, cu următorul cuprins:

„85. Delta Health Care — S.R.L. București:

— dr. Iulian Giorgian Gherman.

86. Centrul Medical Unirea — S.R.L. Brașov:

— dna Daniela Anca Stan.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Cătălin Vișean,
secretar de stat

București, 17 ianuarie 2023.
Nr. 121.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 78

din 28 noiembrie 2022

Dosar nr. 1.418/1/2022

Completul compus din:

Daniel Grădinaru

— președintele Secției penale
a Înaltei Curți de Casație
și Justiție — Președintele
Completului

Rodica Cosma

— vicepreședintele Înaltei Curți
de Casație și Justiție

Mircea Mugurel Șelea

— judecător la Secția penală

Andrei Claudiu Rus

— judecător la Secția penală

Maricela Cobzariu

— judecător la Secția penală

Adriana Ispas

— judecător la Secția penală

Eleni Cristina Marcu

— judecător la Secția penală

Anca Mădălina Alexandrescu

— judecător la Secția penală

Constantin Epure

— judecător la Secția penală

S-a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală, prin Încheierea din data 4 mai 2022, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie («Provisional Driving Licence»), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România?»

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) raportat la art. 473 alin. (8) din Codul de procedură penală și art. 36 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Sedința este prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul judecător Daniel Grădinaru.

La ședința de judecată participă doamna Elena Rosana Bota, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Judecător-raportor a fost desemnat, conform prevederilor art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, domnul Mircea Mugurel Șelea, judecător în cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Marinela Mincă, procuror șef adjunct al Secției judiciare din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de către judecătorul-raportor, acesta fiind comunicat părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Totodată, a învederat, ca urmare a solicitărilor formulate în temeiul art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul

de procedură penală, că la dosarul cauzei au fost depuse puncte de vedere asupra problemei de drept supuse dezlegării.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, domnul judecător Daniel Grădinaru, a acordat cuvântul în dezbateri.

Reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doamna procuror Marinela Mincă, a susținut că, prin coroborarea normei de incriminare prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal cu prevederile art. 83 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, reiese că au dreptul să conducă autovehicule pe drumurile publice din România titularii permiselor de conducere valabile, eliberate de autoritățile statelor membre ale Convenției asupra circulației rutiere, statelor membre ale Uniunii Europene sau statelor cu care România a încheiat un tratat privind recunoașterea reciprocă a permiselor auto. Pentru statele care nu se încadrează în aceste categorii, persoanele care doresc să își exercite dreptul de a conduce în România trebuie să posedă și permis de conducere internațional. Din analiza dispozițiilor menționate se poate observa că legiuitorul român nu reglementează instituția permisului provizoriu.

S-a susținut că, în raport cu problema de drept ridicată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală și astfel cum reiese din datele speței, un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritățile din Marea Britanie este supus unor condiții restrictive și nu îndeplinește condițiile de a fi recunoscut în afara teritoriului statului emitent. Prin urmare, persoana care îl deține are un drept de a conduce vehicule, însă limitat numai pe teritoriul statului emitent, încadrându-se astfel în ipoteza prevăzută de norma de incriminare de la art. 335 alin. (2) teza finală din Codul penal.

Prin urmare, s-a exprimat opinia potrivit căreia persoana care deține un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritățile din Marea Britanie face parte din categoria persoanelor care nu au dreptul de a conduce autovehicule în România, iar conducerea pe drumurile publice de către o asemenea persoană a unui vehicul îndeplinește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal.

Constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a declarat dezbaterile închise, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a reținut dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE —
COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA
UNEI CHESTIUNI DE DREPT
ÎN MATERIE PENALĂ,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin încheierea de sesizare din data de 4 mai 2022, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală, în baza art. 475 din Codul de procedură penală, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție

în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie («Provisional Driving Licence»), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România?».

II. Expunerea succintă a cauzei

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală este investită, în ultimul grad de jurisdicție, cu soluționarea apelului formulat de inculpatul S.C. împotriva Sentinței penale nr. 19 din data de 9 februarie 2022, pronunțată de Judecătoria Avrig în Dosarul nr. 471/787/2021.

Prin sentința penală menționată s-au dispus următoarele:

În baza art. 335 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, a fost condamnat inculpatul S.C. la pedeapsa de 11 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere.

În baza art. 323 alin. (1) din Codul penal cu aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, a fost condamnat același inculpat S.C. la pedeapsa de 3 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals.

În baza art. 38 alin. (1) din Codul penal raportat la art. 39 alin. (1) lit. b) din Codul penal, s-a aplicat inculpatului S.C. pedeapsa cea mai grea, de 11 luni închisoare, la care s-a adăugat un spor de 1 lună, rezultând pedeapsa de 1 an închisoare.

În baza art. 91 alin. (1) din Codul penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe o durată de 2 ani, potrivit art. 92 alin. (1) din Codul penal.

Pentru a dispune astfel, instanța a reținut, în esență, următoarele:

În fapt, în data de 6 octombrie 2015, ora 11.00, inculpatul S.C. a fost depistat și oprit în trafic pe DN 1 în localitatea S., județul S., de organele de poliție aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în timp ce conducea autoturismul marca x cu numărul de înmatriculare yy, fără a deține permis de conducere, iar la momentul opririi a prezentat organelor de poliție permisul de conducere fals cu seria zzz, aparent emis de autoritatea competentă din Portugalia.

S-a reținut că inculpatul mai deține un permis de conducere provizoriu emis de autoritățile din Londra în anul 2012, având seria www.

S-a arătat că, din adresa Inspectoratului General al Poliției Române — Centrul de Cooperare Polițienească Internațională, rezultă faptul că permisul de conducere provizoriu eliberat de autoritățile din Londra nu este valabil în afara teritoriului Marii Britanii.

În drept, s-a reținut că faptele inculpatului S.C. de a conduce pe drumurile publice autoturismul marca x cu numărul de înmatriculare yy, fără a poseda permis de conducere, și de a prezenta pentru control organelor de poliție un permis de conducere fals, seria zzz, realizează conținutul constitutiv al infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prevăzute de art. 335 alin. (1) din Codul penal, și al infracțiunii de uz de fals, prevăzute de art. 323 din Codul penal, cu aplicarea art. 38 alin. (1) din Codul penal.

Prin urmare, instanța a hotărât condamnarea inculpatului S.C. la pedeapsa de 11 luni închisoare, în baza art. 335 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a

unui vehicul fără permis de conducere, și la pedeapsa de 3 luni închisoare, în baza art. 323 din Codul penal, cu aplicarea art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, pentru săvârșirea infracțiunii de uz de fals.

Împotriva Sentinței penale nr. 19 din data de 9 februarie 2022, pronunțată de Judecătoria Avrig în Dosarul nr. 471/787/2021, a declarat calea de atac a apelului inculpatul S.C., care a solicitat, în esență, printre altele, schimbarea încadrării juridice din infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal în cea prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal și aplicarea unei pedepse orientate spre minimul redus cu o treime prevăzut de lege pentru această infracțiune.

În motivarea apelului s-a susținut, în esență, că în mod greșit prima instanță a respins cererea inculpatului de schimbare a încadrării juridice din infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal în cea prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, deoarece inculpatul deține un permis de conducere valabil pe teritoriul Regatului Unit al Marii Britanii care nu îi dă dreptul de a conduce vehicule în România. A arătat că, deși inculpatul a uzat de procedura abreviată a recunoașterii învinuirii, instanța, în considerarea dispozițiilor art. 377 alin. (4) din Codul de procedură penală, nu era ținută de încadrarea juridică dată faptelor prin rechizitoriu.

Fiind sesizată cu apelul declarat de inculpatul S.C., Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a pus în discuție, la termenul din data de 3 mai 2022, cererea inculpatului de schimbare a încadrării juridice a faptei, din infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal în cea prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, și, în vederea soluționării acestei cereri și a stabilirii în mod corect a încadrării juridice a faptei pentru care inculpatul a fost trimis în judecată și condamnat în prima instanță, Curtea de Apel Alba Iulia a pus în discuție, din oficiu, necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie («Provisional Driving Licence»), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România?».

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că sesizarea este admisibilă, motivat de faptul că practica judiciară în acest domeniu cu privire la cele două variante ale infracțiunii în discuție a devenit contradictorie, într-o perioadă fiind constantă în sensul reținerii prevederilor art. 335 alin. (1) din Codul penal, însă, ulterior, s-au pronunțat mai multe hotărâri în sensul reținerii prevederilor art. 335 alin. (2) din Codul penal.

Apărătorul ales al apelantului inculpat S.C. a susținut că sesizarea este inadmisibilă, raportat la faptul că este lipsit de orice echivoc faptul că, de vreme ce inculpatul deține un permis de conducere provizoriu care îi dă dreptul de a conduce pe teritoriul Marii Britanii, nu și în România, permis cu privire la care, în urma verificărilor, s-a stabilit că este valabil, se reține incidența dispozițiilor art. 335 alin. (2) din Codul penal.

III. Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Instanța de sesizare a arătat că situația juridică a dreptului de a conduce vehicule pe drumurile publice din România al persoanelor care posedă exclusiv un permis provizoriu emis de autoritățile din Regatul Unit al Marii Britanii a condus la apariția unei practici juridice neunitare, problema de drept fiind susceptibilă de interpretări diferite.

Dispozițiile art. 335 alin. (1) din Codul penal reglementează varianta-tip a infracțiunii, respectiv conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul de către o persoană care nu posedă permis de conducere, iar alineatul al doilea al aceluiași articol prevede o variantă atenuată a infracțiunii.

Într-o primă orientare jurisprudențială s-a considerat, în esență, că deținerea unui permis de conducere provizoriu eliberat de autoritățile din Marea Britanie nu este, în sine, suficientă pentru a considera că cel depistat, conducând un vehicul pe drumurile publice din România, fără a deține și un permis de conducere valabil conform legislației din România, a săvârșit infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere în varianta atenuată prevăzută de art. 335 alin. (2) teza finală din Codul penal, concluzionându-se că fapta săvârșită în aceste circumstanțe întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prevăzute de art. 335 alin. (1) din Codul penal. În argumentarea acestei interpretări s-a arătat că permisul respectiv nu este unul veritabil, nefiind obținut în urma promovării unui examen care să ateste că posesorul său avea abilitățile necesare conducerii autovehiculului în condiții de siguranță pe drumurile publice, ci doar pe baza unei simple cereri în vederea dobândirii unor asemenea abilități.

Într-o a doua orientare s-a opinat în sens contrar, fapta de a conduce un vehicul pe drumurile publice din România exclusiv în baza permisului provizoriu valabil în Marea Britanie fiind încadrată juridic în varianta atenuată a infracțiunii, cu argumentarea că, deși persoana în cauză nu deține permis de conducere valabil în România, are un permis de conducere provizoriu emis de autoritățile engleze, astfel că este incidentă situația reglementată de art. 335 alin. (2) teza finală din Codul penal.

Referitor la permisul de conducere provizoriu în discuție, pe care îl deținea și inculpatul apelant din prezenta cauză, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a reținut că în Adresa nr. 1.161.063 din 14 martie 2012 a Centrului de Cooperare Polițienească Internațională se menționează că permisul de conducere provizoriu britanic intitulat „*Provisional Driving Licence*” nu este valabil în afara teritoriului Marii Britanii, fiind emis de autoritatea britanică, respectiv Driving Vehicle and Licensing Authority (DVLA), persoanelor care doresc să dobândească deprinderile necesare conducerii de autovehicule.

S-a reținut că, potrivit acestei adrese, permisul de conducere provizoriu care înscrise mențiuni speciale, iar titularii unor asemenea permise provizorii pot conduce autovehicule doar pe teritoriul Marii Britanii, în anumite condiții restrictive.

Totodată, instanța de trimitere a mai arătat că pentru obținerea permisului provizoriu limita de vârstă a solicitantului este de 15 ani și 9 luni, fiind impuse și o condiție privind abilitatea de a citi numărul de pe plăcuța de înmatriculare de la o distanță de 20 de metri, precum și obligația de a locui cu forme legale în Regatul Unit al Marii Britanii pentru cel puțin 185 de zile în total în ultimele 12 luni, fiind necesară și plata unei taxe, conform datelor disponibile pe pagina oficială a guvernului britanic.

Curtea de Apel Alba Iulia a arătat că modul de obținere a acestui permis provizoriu implică exclusiv anumite formalități, rezultând că pentru obținerea permisului provizoriu în Regatul Unit al Marii Britanii nu este solicitat niciun fel de examen care să presupună o minimă verificare a cunoștințelor teoretice sau practice ale solicitantului, astfel încât s-ar putea concluziona în sensul că deținerea unui astfel de „permis” nu atestă abilitatea deținătorului de a conduce vehicule, în realitate persoana care l-a obținut neștiind să conducă, având, prin raportare la legislația românească, statutul similar cu cel al unui elev al școlii de șoferi, statut care reiese și din legislația britanică incidentă.

Curtea a reținut că legislația națională în domeniu nu reglementează instituția permisului provizoriu, iar din analiza coroborată a dispozițiilor art. 20, 23 și ale art. 83 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, rezultă că în legislația națională dreptul de a conduce este conferit titularilor de permise de conducere naționale valabile numai dacă sunt îndeplinite și alte condiții imperative, acestea fiind expres indicate de legiuitor, astfel că, prin similitudine cu situația-premisă analizată, s-ar putea interpreta că, dacă o persoană care, chiar parcurgând cursurile de instruire teoretică și practică din cadrul unei școli de șoferi autorizate, este surprinsă conducând un vehicul pe drumurile publice din România în afara limitelor prevăzute de art. 23 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2022, respectiv fără a se afla în prezența și sub supravegherea directă a unui instructor auto atestat în acest sens ori a examinatorului din cadrul autorității competente în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere pentru oricare dintre categoriile prevăzute de lege, se va reține că a condus fără a poseda permis de conducere, săvârșind fapta prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal.

Mai mult, s-a arătat că o persoană poate obține permisul de conducere provizoriu încă de la vârsta de 15 ani și 9 luni, iar potrivit legislației române permisul de conducere a unui autoturism, categoria B, se poate obține de la vârsta de 18 ani (conform art. 20 alin. (4) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002).

Prin urmare, dacă s-ar împărtăși ideea că încadrarea juridică a faptei comise de posesorul unui permis de conducere britanic este cea prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, atunci s-ar ajunge la concluzia că aceasta va fi încadrarea juridică și în privința oricărei persoane care are vârsta între 15 ani și 9 luni și 18 ani, deține un astfel de permis și conduce pe drumurile publice din România autoturisme pentru care este necesar un permis de conducere categoria B.

A fost subliniat faptul că, în conformitate cu legislația britanică, o persoană care conduce un vehicul în baza permisului provizoriu cu încălcarea condițiilor specifice impuse la momentul eliberării acestuia va săvârși infracțiunea prevăzută de art. 87 din Codul rutier al Marii Britanii, cu precizarea că acest articol cuprinde într-o singură incriminare atât varianta-tip (conducere fără permis, inclusiv în ipoteza conducerii cu permis provizoriu prin încălcarea condițiilor prevăzute de lege), cât și variante considerate atenuate de legislația română (conducere cu permis anulat/suspendat, conducere de către o persoană căreia i s-a interzis dreptul de a conduce etc.).

Curtea de Apel Alba Iulia a mai reținut că permisul provizoriu nu este recunoscut de Convenția asupra circulației rutiere (Viena, 8 noiembrie 1968), publicată în Buletinul Oficial nr. 86 din 20 octombrie 1980, iar dispozițiile art. 11 alin. (4) din Directiva 2006/126/CE privind permisele de conducere prevăd, printre altele, că „un stat membru refuză să recunoască valabilitatea oricărui permis de conducere eliberat de un alt stat membru unei persoane al cărei permis de conducere face obiectul unei restricții (...)”.

IV. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele judecătorești arondate

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-a solicitat punctul de vedere al instanțelor judecătorești asupra chestiunii de drept supuse dezlegării.

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție: Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel București, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Constanța, Curtea de Apel Craiova,

Curtea de Apel Galați, Curtea de Apel Iași, Curtea de Apel Oradea, Curtea de Apel Pitești, Curtea de Apel Ploiești, Curtea de Apel Suceava, Curtea de Apel Târgu Mureș și Curtea de Apel Timișoara, care, după caz, au făcut referire la opiniile unora dintre instanțele arondate.

În materialul transmis de curțile de apel anterior menționate, cu excepția Curții de Apel Pitești, a fost identificată practică relevantă în materie la aceste curți și instanțele arondate.

În urma consultării instanțelor de judecată s-au evidențiat următoarele opinii:

Într-o primă opinie, susținută de curțile de apel Bacău, București — Secția a II-a penală (opinie majoritară), Craiova (opinie majoritară), Galați, Ploiești, Suceava, tribunalele București și instanțele arondate, Ialomița și instanțele arondate, Gorj, Prahova, Sălaj, Sibiu, Teleorman, Vaslui, precum și judecătoriile Babadag, Băilești, Buhuși, Caracal, Câmpina, Cluj-Napoca, Galați, Hunedoara, Huși, Iași (opinie majoritară), Liești, Măcin, Năsăud, Oradea (opinie majoritară), Pașcani, Ploiești (opinie majoritară), Pogoanele, Roman, Segarcea, Târgu Jiu, Târgu Mureș, Tulcea, Vălenii de Munte și Zalău, s-a apreciat că *fața de a conduce un autovehicul, pe drumurile publice, având un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritățile din Marea Britanie și fără a avea dreptul de a conduce autovehicule pe drumurile publice din România se încadrează în infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal.*

În argumentarea opiniei exprimate s-a apreciat că, spre deosebire de situația persoanei care conduce pe drumurile publice un autovehicul fără permis, respectiv fără deprinderile necesare exercitării acestei activități, prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal, unde limitele de pedeapsă sunt mai mari, variantele infracțiunii reglementate de art. 335 alin. (2) din Codul penal — printre care se regăsește și cazul persoanei care conduce pe drumurile publice un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere, fără însă a avea dreptul de a conduce autovehicule în România, ci doar în afara României — au ca element comun faptul că persoana în cauză are deprinderile necesare exercitării acestei activități, aspect reliefat inclusiv de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru această infracțiune.

Permisul de conducere provizoriu eliberat de autoritățile din Marea Britanie (Driver and Vehicle Licensing Agency — DVLA) conferă dreptul provizoriu de a conduce exclusiv pe teritoriul Marii Britanii, în anumite condiții restrictive: deținătorul să fie asistat de o persoană în vârstă de minimum 21 de ani, ce deține un permis de conducere valid, definitiv (*full driving licence*), de cel puțin 3 ani, autovehiculul condus să aibă afișat la loc vizibil litera „L” (echivalentul școlii de șoferi), iar viteza maximă de deplasare să fie de 40 mile/oră (circa 65 km/oră).

Teza finală a art. 335 alin. (2) din Codul penal vizează o serie de situații concret delimitate, mai exact ipoteza persoanei care conduce pe drumurile publice posedând un permis de conducere corespunzător, ce nu a fost retras sau anulat, căreia exercitarea dreptului de a conduce nu i-a fost suspendată, dar care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România, având acest drept în afara teritoriului țării și, ca atare, deprinderile necesare exercitării acestei activități (de exemplu, cazul persoanei care, deși are un permis de conducere valabil eliberat într-un alt stat, nu a împlinit vârsta de 18 ani).

Permisul de conducere provizoriu eliberat de autoritățile din Marea Britanie nu îl plasează pe posesorul acestuia în vreuna din situațiile anterior expuse, dat fiind că nu este valabil în afara teritoriului Marii Britanii și este emis doar pentru cei care doresc să dobândească deprinderile necesare conducerii autovehiculelor, motiv pentru care conducerea unui autovehicul pe teritoriul României, chiar în condițiile deținerii unui astfel de permis eliberat

într-un alt stat, realizează tipicitatea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) din Codul penal.

În a doua opinie, susținută de curțile de apel București — Secția I penală (opinie majoritară), Iași (opinie majoritară exprimată în cadrul întâlnirii trimestriale din 25 martie 2022, pentru dezbaterea practicii neunitare), Oradea, Pitești și instanțele arondate acesteia, Târgu Mureș și instanțele arondate, Timișoara, tribunalele Brașov, Caraș-Severin, Covasna, Dolj, Giurgiu și instanțele arondate, Iași, Mehedinți, Satu Mare, Timiș, judecătoriile Alexandria, Arad, Baia Mare, Balș, Bârlad, Beiuș, Bistrița, Bufta, Caransebeș, Chișineu-Criș, Constanța, Cornetu, Craiova, Făget, Filași, Focșani, Lipova, Lugoj, Moldova Nouă, Motru, Novaci, Oravița, Piatra-Neamț, Răducăneni, Reșița, Roșiori de Vede, Rupea, Salonta, Sfântu Gheorghe, Târgu Cărbunești, Târgu Bujor, Tecuci, Turnu Măgurele, Vaslui, Videle, Zimnicea, precum și de instanțele arondate Tribunalului Brăila, s-a apreciat că *în situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România.*

În argumentarea opiniei exprimate, instanțele amintite au precizat, în esență, că, în primul rând, trebuie reținut aspectul conform căruia, deși persoana în cauză nu deține permis de conducere valabil în România, aceasta are un permis de conducere provizoriu emis de autoritățile din Marea Britanie, astfel încât fapta acesteia — de a conduce un vehicul pe drumurile publice din România, exclusiv pe baza permisului provizoriu valabil în Marea Britanie — se subsumează infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prevăzute de art. 335 alin. (2) teza finală din Codul penal (de către o persoană care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România).

Totodată, s-a menționat că permisul de conducere provizoriu eliberat de autoritățile din Marea Britanie conferă dreptul provizoriu de a conduce exclusiv pe teritoriul Marii Britanii, în anumite condiții restrictive. S-a apreciat că permisul de conducere provizoriu eliberat de autoritățile din Marea Britanie îl plasează pe posesorul acestuia în situația reglementată de teza finală a art. 335 alin. (2) din Codul penal, dat fiind că nu este valabil în afara teritoriului țării emitente (Marea Britanie) și nefiind recunoscut de Convenția asupra circulației rutiere din 1968, ratificată de România prin Decretul nr. 318/1980.

V. **Opinia specialiștilor consultați**

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală a fost solicitată specialiștilor în drept penal opinia asupra chestiunii de drept supuse examinării.

Centrul de Cercetări în Științe Penale al Facultății de Drept — Universitatea de Vest din Timișoara a apreciat că se impune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării formulate de Curtea de Apel Alba Iulia, întrucât prin sesizare se urmărește rezolvarea unei chestiuni ce ține de particularitățile cauzei și nu o interpretare *in abstracto* a dispoziției prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal.

S-a exprimat opinia potrivit căreia, prin raportare la prevederile legale care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării.

Astfel, s-a observat că solicitarea de lămurire a problemei de drept invocate aparține unei instanțe investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță și problema de drept invocată are caracter de noutate și de actualitate, din verificările efectuate la nivelul instanței supreme rezultând că nu au fost pronunțate hotărâri prealabile sau în recurs în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la chestiunea de drept supusă analizei și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În schimb, în ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, aceasta nu este îndeplinită, din perspectiva existenței unei veritabile chestiuni de drept care să necesite o dezlegare din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

S-a opinat în sensul că prezenta sesizare nu conduce la interpretarea *in abstracto* a dispozițiilor art. 335 alin. (2) din Codul penal, ci la rezolvarea unei chestiuni ce ține de particularitățile cauzei, mai precis la reținerea tipicității faptei în ipoteza în care subiectul activ deține exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („*Provisional Driving Licence*”). Totodată, s-a considerat că nu poate fi identificată o veritabilă și dificilă problemă de drept, dispozițiile prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal fiind clare și previzibile.

S-a reținut că, deși legiuitorul a reglementat exercitarea unui drept prevăzut de lege cu titlu de cauză justificativă, este unanim admis că atunci când norma care incriminează fapta prevede condiția săvârșirii fără drept, exercitarea unui drept prevăzut de lege devine o condiție negativă de atipicitate, condiție care, în cazul de față, atrage varianta atenuată a infracțiunii prevăzute de art. 335 din Codul penal.

Astfel, s-a considerat că în ipoteza în care o persoană nu deține un permis de conducere valabil în România, dar deține un permis de conducere provizoriu emis de autoritățile engleze, deși cu un regim juridic diferit de cel tipic, este incidentă situația reglementată de art. 335 alin. (2) teza finală din Codul penal.

VI. Examenul jurisprudenței în materie

VI.1. Jurisprudența națională relevantă

În materialul transmis de curțile de apel au fost identificate hotărâri judecătorești relevante pentru problema de drept ridicată în speță, fiind indicate atât soluții prin care s-a reținut că în situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie, se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, cât și soluții prin care s-a apreciat că, în situația anterior reținută, fapta se încadrează în infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal.

VI.2. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

VI.2.1. Din perspectiva hotărârilor obligatorii menite să asigure unificarea practicii judiciare și care să prezinte semnificație sub aspectul chestiunii ce formează obiectul întrebării prealabile, nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

VI.2.2. În ceea ce privește deciziile de speță, în urma documentării prealabile întocmirii prezentului raport, la nivelul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu a fost identificată jurisprudență referitoare la chestiunea ce constituie obiectul sesizării Curții de Apel Alba Iulia.

VI.3. Jurisprudența Curții Constituționale

Nu au fost identificate decizii relevante în problema de drept analizată.

VII. Jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului

În urma examenului de jurisprudență la nivelul Curții Europene a Drepturilor Omului nu au fost identificate hotărâri care să prezinte semnificație sub aspectul chestiunii ce formează obiectul întrebării prealabile.

VIII. **Dirrecția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție** a comunicat că nu a fost identificată practică judiciară cu privire la problema de drept supusă dezlegării, fără a formula un punct de vedere.

IX. **Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția judiciară**, a apreciat în cuprinsul concluziilor formulate, cu privire la criteriile de admisibilitate stabilite de art. 475 din Codul de procedură penală, că acestea sunt îndeplinite cumulativ.

Cu privire la fondul sesizării, coroborând norma de incriminare prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal cu prevederile art. 83 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, rezultă că au dreptul să conducă autovehicule pe drumurile publice din România titularii permiselor de conducere valabile eliberate de autoritățile statelor membre ale Convenției asupra circulației rutiere, statelor membre ale Uniunii Europene sau statelor cu care România a încheiat un tratat privind recunoașterea reciprocă a permiselor auto. Pentru statele care nu se încadrează în aceste categorii, persoanele care doresc să își exercite dreptul de a conduce în România trebuie să posede și permis de conducere internațional. Prin urmare, se poate observa că legiuitorul român nu reglementează instituția permisului provizoriu.

Așa cum reiese din încheierea de trimitere, permisul de conducere provizoriu britanic intitulat „*Provisional Driving Licence*” nu este valabil în afara teritoriului Marii Britanii, fiind emis de autoritatea britanică, respectiv Driving Vehicle and Licensing Authority (DVLA), persoanelor care doresc să dobândească deprinderile necesare conducerii de autovehicule.

De asemenea, din încheierea de trimitere reiese că titularii acestor permise provizorii pot conduce autovehicule doar pe teritoriul Marii Britanii, în anumite condiții restrictive, eliberarea unui asemenea permis provizoriu fiind posibilă încă de la vârsta de 15 ani și 9 luni, pe baza unor formalități de obținere mai puțin riguroase decât cele necesare pentru obținerea unui permis normal.

În concluziile formulate s-a apreciat că, prin incriminarea variantei alternative de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, legiuitorul a urmărit să sancționeze într-o variantă atenuată persoanele care dețin în principiu abilitatea de a conduce un vehicul, aspect recunoscut prin dobândirea la un moment dat a dreptului de a conduce, dar, din diverse motive, precum anularea, suspendarea, retragerea permisului, neconformitatea acestuia cu categoria vehiculului sau cu normele internaționale, ele nu pot conduce un vehicul în condițiile date.

Or, după cum reiese din datele speței, un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritățile din Marea Britanie este supus unor condiții restrictive și nu îndeplinește condițiile de a fi recunoscut în afara teritoriului statului emitent. Prin urmare, persoana care îl deține are un drept de a conduce vehicule, însă limitat numai pe teritoriul statului emitent, încadrându-se astfel în ipoteza prevăzută de norma de incriminare de la art. 335 alin. (2) teza finală din Codul penal.

Astfel, s-a exprimat opinia potrivit căreia persoana care deține un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritățile din Marea Britanie face parte din categoria persoanelor care nu au dreptul de a conduce autovehicule în România, iar conducerea pe drumurile publice de către o asemenea persoană a unui vehicul îndeplinește elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal.

X. Dispoziții legale incidente**Codul penal****Articolul 335 — Conducerea unui vehicul fără permis de conducere**

(1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(...)

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată**Articolul 83**

(1) Au dreptul să conducă autovehicule pe drumurile publice din România, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 20 și art. 23 alin. (1), titularii permiselor de conducere naționale valabile, eliberate de autoritățile:

a) statelor membre ale Convenției asupra circulației rutiere, prevăzută la art. 82 alin. (2);

b) statelor membre ale Uniunii Europene;

c) statelor cu care România a încheiat un tratat privind recunoașterea reciprocă a permiselor de conducere auto.

(2) Pentru a conduce un autovehicul pe teritoriul României, persoanele care sunt titulare ale unui permis de conducere național eliberat de autoritățile unui stat care nu este membru al Convenției asupra circulației rutiere și nici membru al Uniunii Europene ori cu care România nu a încheiat un tratat privind recunoașterea reciprocă a permiselor de conducere auto trebuie să posede și permis de conducere internațional.

(3) Permisele de conducere naționale eliberate de autoritățile prevăzute la alin. (1), precum și cele a căror valabilitate este recunoscută de România în mod unilateral, deținute de persoane care au domiciliul sau reședința în România în sensul art. 23¹ alin. (2), pot fi preschimbate cu documente similare românești, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 20

(1) Pentru a conduce pe drumurile publice autovehicule, tramvaie ori tractoare agricole sau forestiere, conducătorii acestora trebuie să posede permis de conducere corespunzător.

(2) Permisele de conducere se eliberează pentru următoarele categorii de vehicule: AM, A1, A2, A, B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D, DE, Tr, Tb sau Tv.

(3) Descrierea categoriilor de vehicule prevăzute la alin. (2), pentru care se eliberează permise de conducere, este prevăzută în anexa nr. 1.

(4) Vârsta minimă pentru obținerea permisului de conducere este de:

a) 16 ani împliniți, pentru categoriile de vehicule AM, A1 și B1;

b) 18 ani împliniți, pentru categoriile de vehicule A2, B, BE, C1, C1E și Tr;

c) 20 de ani împliniți, dacă persoana are o experiență de cel puțin 2 ani de conducere a motocicletelor din categoria A2, sau 24 de ani împliniți, pentru motocicletele din categoria A;

d) 21 de ani pentru categoriile de vehicule C, CE, D1 și D1E, precum și pentru triciclurile cu motor din categoria A;

e) 24 de ani pentru categoriile de vehicule D, DE, Tb și Tv.

Art. 23

(1) Dreptul de a conduce un autovehicul, tractor agricol sau forestier ori tramvai pe drumurile publice îl are numai persoana care posedă permis de conducere valabil, corespunzător categoriei din care face parte vehiculul respectiv, sau dovada înlocuitoare a acestuia cu drept de circulație.

(2) Au dreptul de a conduce autovehicule, tractoare agricole sau forestiere ori tramvaie pe drumurile publice, în condițiile stabilite prin regulament, și persoanele care urmează un curs de pregătire practică, în vederea obținerii permisului de conducere, numai în prezența și sub supravegherea directă a unui instructor auto atestat în acest sens, precum și a examinatorului din cadrul autorității competente în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere pentru oricare dintre categoriile ori subcategoriile prevăzute de lege.

(...)

Directiva 2006/126/CE privind permisele de conducere, din 20 decembrie 2006, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 403 din 30 decembrie 2006

Articolul 2

(1) Permisele de conducere eliberate de statele membre sunt recunoscute reciproc.

(...)

Convenția din 8 noiembrie 1968 asupra circulației rutiere, publicată în Buletinul Oficial nr. 86 din 20 octombrie 1980

Art. 41

Valabilitatea permiselor de conducere

Părțile contractante vor recunoaște:

a) orice permis redactat în limba lor sau într-una din limbile lor ori, în cazul în care nu este redactat într-o astfel de limbă, însoțit de o traducere certificată;

b) orice permis național conform dispozițiilor anexei nr. 6 a convenției; sau

c) orice permis internațional conform dispozițiilor anexei nr. 7 a convenției, ca valabil pentru conducerea pe teritoriul lor a unui vehicul care intră în categoriile permisului, cu condiția ca permisul să fie în curs de valabilitate și să fi fost eliberat de o altă parte contractantă sau de una dintre subdiviziunile lor ori de către o asociație autorizată în acest scop de aceasta altă parte contractantă iau de una dintre subdiviziunile sale. Dispozițiile prezentului paragraf nu se aplică permiselor de elev conducător.

(...)

XI. Opinia judecătorului-raportor

Judecătorul-raportor a considerat că persoana care deține un permis de conducere provizoriu valabil, eliberat de autoritățile din Marea Britanie, face parte din categoria persoanelor care nu au dreptul de a conduce autovehicule în România, iar conducerea unui autovehicul pe drumurile publice de către o asemenea persoană realizează elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de articolul 335 alin. (2) din Codul penal.

XII. Înalta Curte de Casație și Justiție

În urma examinării sesizării formulate de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, a raportului întocmit de judecătorul-raportor și a problemei ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

XII.1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

Potrivit dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că există o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita

Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Rezultă din conținutul textului de lege enunțat că admisibilitatea sesizării formulate în procedura pronunțării unei hotărâri prealabile impune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

— instanța care a formulat întrebarea să fie investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

— chestiunea de drept supusă analizei să nu fi primit o rezolvare anterioară printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și să nu facă obiectul unui asemenea recurs în curs de soluționare.

— soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

În cauză sunt îndeplinite toate cerințele cumulative anterior enunțate.

Astfel, este îndeplinită condiția referitoare la existența unei cauze aflate în curs de judecată în ultimă instanță, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală fiind investită ca instanță de ultim control judiciar, respectiv apelul declarat de inculpatul S.C. împotriva Sentinței penale nr. 19 din 9 februarie 2022, pronunțată de Judecătoria Avrig în Dosarul penal nr. 471/787/2021, prin care a fost condamnat inculpatul S.C. pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal, respectiv a infracțiunii de uz de fals, prevăzută de art. 323 din Codul penal, la pedeapsa rezultantă de 1 an închisoare, dispunându-se suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe o durată de 2 ani.

De asemenea, este întrunită condiția negativă impusă de art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât problema de drept cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție nu a făcut obiectul unei hotărâri prealabile sau al unui recurs în interesul legii și nici nu formează obiectul unui asemenea recurs.

Totodată, soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept, în contextul în care inculpatul, în motivele de apel, a criticat încadrarea juridică reținută în sentință, solicitând schimbarea încadrării juridice în infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (2) teza finală din Codul penal.

XII.II. Fondul chestiunii de drept

Rezolvarea chestiunii de drept presupune analiza celor două forme ale infracțiunii de *conducere a unui autovehicul fără permis de conducere*, prevăzute de articolul 335 alin. (1) și (2) (modalitatea descrisă în teza ultimă) din Codul penal:

1. forma prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal care poate fi săvârșită de către o persoană care nu posedă permis de conducere;

2. forma atenuată a infracțiunii, prevăzută de art. 335 alin. (2) (modalitatea descrisă în teza ultimă) din Codul penal, care poate fi săvârșită doar de către o persoană care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România.

În ceea ce privește subiectul infracțiunii, diferența dintre aceste două forme este dată de faptul că, în timp ce forma prevăzută de alineatul (1) este săvârșită de către persoana care nu posedă niciun fel de permis de conducere, forma atenuată se comite de către o persoană care are permis de conducere, însă nu are dreptul să conducă autovehicule pe drumurile publice din România, deoarece nu îndeplinește condițiile reglementate de art. 83 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, conform căruia:

(1) Au dreptul să conducă autovehicule pe drumurile publice din România, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 20 și art. 23 alin. (1), titularii permiselor de conducere naționale valabile, eliberate de autoritățile:

a) statelor membre ale Convenției asupra circulației rutiere, prevăzută la art. 82 alin. (2);

b) statelor membre ale Uniunii Europene;

c) statelor cu care România a încheiat un tratat privind recunoașterea reciprocă a permiselor de conducere auto.

(2) Pentru a conduce un autovehicul pe teritoriul României, persoanele care sunt titulare ale unui permis de conducere național eliberat de autoritățile unui stat care nu este membru al Convenției asupra circulației rutiere și nici membru al Uniunii Europene ori cu care România nu a încheiat un tratat privind recunoașterea reciprocă a permiselor de conducere auto trebuie să posede și permis de conducere internațional.

(3) Permisele de conducere naționale eliberate de autoritățile prevăzute la alin. (1), precum și cele a căror valabilitate este recunoscută de România în mod unilateral, deținute de persoane care au domiciliul sau reședința în România în sensul art. 23¹ alin. (2), pot fi preschimbate cu documente similare românești, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Conform art. 2 alin. (1) din Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006, permisele de conducere eliberate de statele membre sunt recunoscute reciproc.

Potrivit art. 41 alin. (1) din Convenția asupra circulației rutiere din 8.11.1968, publicată în Buletinul Oficial nr. 86 din 20 octombrie 1980, în vigoare de la 20 octombrie 1980:

Părțile contractante vor recunoaște:

a) orice permis redactat în limba lor sau într-una din limbile lor ori, în cazul în care nu este redactat într-o astfel de limbă, însoțit de o traducere certificată;

b) orice permis național conform dispozițiilor anexei nr. 6 a convenției; sau

c) orice permis internațional conform dispozițiilor anexei nr. 7 a convenției, ca valabil pentru conducerea pe teritoriul lor a unui vehicul care intră în categoriile permisului, cu condiția ca permisul să fie în curs de valabilitate și să fi fost eliberat de o altă parte contractantă sau de una dintre subdiviziunile lor ori de către o asociație autorizată în acest scop de această altă parte contractantă sau de una dintre subdiviziunile sale. Dispozițiile prezentului paragraf nu se aplică permiselor de elev conducător.

Infracțiunea prevăzută de art. 335 din Codul penal face parte din categoria infracțiunilor contra siguranței circulației pe drumurile publice având ca obiect juridic relațiile sociale referitoare la siguranța circulației pe drumurile publice. Acestea sunt puse în pericol prin faptul că o persoană conduce pe drumurile publice un vehicul, deși se află în anumite situații speciale prezumate absolut de legiutor ca fiind periculoase circulației pe drumurile publice. Este o infracțiune de pericol, starea de pericol fiind generată *ex re* chiar la momentul săvârșirii acțiunii sau inacțiunii ce constituie elementul material al laturii obiective, fără a mai fi necesară producerea unei consecințe prejudiciabile. Infracțiunea este de pericol abstract, ceea ce înseamnă că însăși prezența conducătorului auto la traficul rutier, în condițiile descrise de textul de lege, este suficientă pentru existența infracțiunii, indiferent dacă acesta a condus doar pentru o perioadă scurtă de timp sau pe o distanță mică. Urmarea imediată constă în atingerea adusă relațiilor sociale referitoare la siguranța circulației pe drumurile publice și crearea unei stări de pericol din cauza existenței în traficul rutier a unor vehicule conduse de persoane care nu au cunoștințele teoretice și abilitățile practice specifice desfășurării unei asemenea activități.

Motivul pentru care pedeapsa prevăzută la alin. (2) al art. 335 din Codul penal este mai mică decât cea prevăzută la alin. (1) al aceluiași articol constă tocmai în faptul că, în cazul alin. (2), subiectul activ are pregătirea și aptitudinile fizice și psihice necesare de a conduce un vehicul pe drumurile publice, fără să pună în pericol siguranța participanților la traficul rutier — atestate de un permis de conducere valabil — însă, fie din cauza

unei conduite necorespunzătoare a pierdut dreptul de a folosi permisul de conducere, fie nu are dreptul să conducă autovehicule pe drumurile publice din România deoarece nu îndeplinește condițiile reglementate de articolul 83 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. În cazul alin. (1) al art. 335 din Codul penal, subiectul activ este prezumat a nu avea calitățile necesare unei conduceri neprimejdioase, deoarece nu posedă permis de conducere.

Teza finală a art. 335 alin. (2) din Codul penal reglementează situația persoanei care conduce un vehicul pe drumurile publice, posedând permis de conducere, care nu a fost retras sau anulat, căreia nu i-a fost suspendată exercitarea dreptului de a conduce, dar care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România, având acest drept în afara teritoriului țării și, ca atare, deprinderile necesare exercitării acestei activități.

Din interpretarea teleologică a art. 335 alin. (2) din Codul penal rezultă că legiuitorul a urmărit să sancționeze într-o variantă atenuată persoanele care dețin abilitatea de a conduce un autovehicul, însă, din diferite motive, nu au dreptul de a conduce autovehicule în România.

Pentru încadrarea corectă a faptei trebuie să se stabilească dacă cel care a condus un autovehicul pe drumurile publice posedă sau nu un permis de conducere, art. 335 alin. (2) din Codul penal neprevăzând cerința analizei condițiilor impuse de legislația statului străin pentru ca o persoană să obțină un permis de conducere provizoriu. Modalitatea de obținere și condițiile restrictive de folosire a unui astfel de permis constituie motivele pentru care titularul nu are dreptul de a conduce autovehicule în România. Pentru a se reține forma atenuată

a infracțiunii, textul de lege nu face distincție între permisul de conducere provizoriu și alte categorii de permise deținute de către persoane care nu au dreptul de a conduce autovehicule în România.

Faptul că permisul de conducere provizoriu nu are corespondent în legislația din România nu echivalează cu inexistența acestuia, în condițiile în care a fost emis de autoritatea competentă britanică și poate fi folosit doar pe teritoriul Marii Britanii.

Privitor la gravitatea faptei, există o diferență între o persoană care nu are calitățile necesare pentru a conduce un vehicul pe drumurile publice și o persoană care are dreptul de a conduce un vehicul pe drumurile publice din Marea Britanie în baza unui permis de conducere provizoriu, chiar dacă acest drept este supus unor condiții, deoarece se presupune că deținătorul unui astfel de permis are cunoștințele de bază pentru a participa la traficul rutier în calitate de conducător auto. Această deosebire se găsește concretizată în limitele speciale prevăzute de lege pentru forma atenuată a infracțiunii. Gradul concret de pericol social al unei fapte este proporțional cu sancțiunea, de gravitatea infracțiunii depinzând stabilirea felului și cuantumului pedepsei de către legiuitor.

În concluzie, se reține că persoana care deține un permis de conducere provizoriu valabil eliberat de autoritățile din Marea Britanie face parte din categoria persoanelor care nu au dreptul de a conduce autovehicule în România, iar conducerea pe drumurile publice de către o asemenea persoană a unui autovehicul realizează elementele de tipicitate ale infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (2) din Codul penal.

Pentru toate argumentele mai sus expuse, în temeiul art. 475 și art. 477 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„În situația în care, potrivit legislației române, este obligatoriu ca persoana care conduce pe drumurile publice un vehicul să dețină un permis de conducere, iar aceasta posedă exclusiv un permis de conducere provizoriu eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie («Provisional Driving Licence»), se reține forma atenuată a infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, respectiv situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România?» și stabilește că:

Potrivit legislației române, conducerea pe drumurile publice a unui vehicul de către o persoană care deține un permis de conducere provizoriu valabil, eliberat de autoritatea competentă din Marea Britanie („Provisional Driving Licence”), constituie infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere prevăzută de art. 335 alin. (2) din Codul penal, în situația în care persoana nu are dreptul de a conduce autovehicule în România.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală. Pronunțată în ședință publică astăzi, 28 noiembrie 2022.

Pentru Președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, judecător Daniel Grădinaru, ales membru al Consiliului Superior al Magistraturii, semnează

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **CORINA-ALINA CORBU**

Magistrat-asistent,
Elena Rosana Bota

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

